

## Oponentstký posudek na diplomovou práci

Pavly Tiché

z ateliéru Malba II. Martina Mainera

Skleníky, různá zákoutí a figuru na obrazech Pavly Tiché prostupuje tlumené světlo jakoby ze snu. To je ve shodě s vyjádřením autorky, která k inspiraci sny vysloveně odkazuje. Evidentně se v jejích obrazech spojuje vidění blízké skutečnosti, intimní představivost a touha najít podobu něčemu, co lze jenom namalovat, co je zatím lehce a nezřetelně napovězeno, co však stále uniká, ale k čemu je snad možno dospět časem. To jsou moje základní dojmy z obrazů Pavly Tiché.

Tyto malby plynule navazují na malé i rozměrné akvarely (většinou), které závěrečné práci předcházely a z nichž některé tvoří součást diplomové práce. Novější i starší malby podle mého názoru prozrazují velkou malířskou citlivost, zároveň jim však chybí jasnější „koncovka“ – nesnadno definovatelná přesnost, kterou malíř často rozezná hlavně citem. Stane se, že malbu přehltneme a potom je ji potřeba opět uvolnit.

Myslím, že k určitému přehlčení došlo právě u rozměrných olejů na plátnech a že ještě čekají na uvolnění. A to buď přímo dotažením stávajících obrazů nebo v dalších variantách.

Blízko cíle s nachází *Sen I (olej na plátně, 175 x 200 cm)*. Zaujal mě zde kontrast prázdných stěn, poloprázdného pohledu oknem a podivného labyrintu na hrudi sedící dívky. Tlumená barevnost odpovídá tématu. Některé detaily obrazu však ještě čekají na definitivní podobu (záclonky) a postavě ještě chybí malířská rozhodnost. Celková atmosféra malby je přesvědčivá podobně jako atmosféra *Modrého skleníku (olej na plátně, 200 x 180 cm)*. Pouze tahy štětcem naznačující rostlinstvo jako by se teprve měly definitivně usadit. Stékající barvou, i když pomáhá navodit iluzi opocných skel, by si měla autorka vypomáhat co nejméně. Omezená barevná škála je jistě na místě. Možná různé druhy šedavých tónů ještě nejsou tou správnou barvou, což se samozřejmě projeví pouze ve vztazích. Vzácně by někde mohly zaznít jasnější tóny.

Zajímalo by mě, jakou roli nebo jaký podíl na konstrukci obrazů má viděná realita, do jaké míry se uplatňuje představivost, třeba v obraze *Lesní skleník (olej na plátně 200 x 300 cm)*. Předností tohoto obrazu je rytmické rozvržení barevné hmoty a opět jeho lehce nereálná atmosféra. Téma umožňuje malbě pohyb na pomezí abstrakce a přitom navozovat značně realistickou iluzi. Štětec se tak může svobodně rozběhnout po ploše plátna. Autorka toho ještě plně nevyužila, jako by se právě potřebovala více uvolnit. Takový obraz se dá dobře budovat na principu střídavého uvolňování a utahování.

Velký noblesně barevný akvarel *Skleník VI* je sympaticky jednoduchá malba, takřka abstraktní, s lehkým náznakem předmětnosti. Došlo zde ke kýženému uvolnění, ke kterému je tak těžké dospět ve velkých olejích, a zvláště pokud si diplomandka ztíží situaci pokusy o náročnější obsahy i řešení. Několik stejně velkých akvarelů na papíře prokazuje úsilí, s jakým se autorka snaží promalovat ke svým představám. Taký je patrné, že skleníky nejsou libovolným náhodným námětem, ale takřka obsesí. I zde se projevuje základní malířská citlivost. Ta, jakkoli by měla zůstat jemná, potřebuje získat na razanci.

Dalším dokladem vysloveně malířského řešení vybraných motivů je řada malých „kartónků“, jak skici nazývá autorka.

Předkládané práce mají soudržnost. Jejich předností je, že nejsou vykalkulované. Jsou upřímně prožité, a tím věrohodné. Jejich potenciál není uzavřen. Naopak by bylo žádoucí, aby se malba více osvobodila a dále rozvíjela.

To vše jsou důvody, pro které diplomovou práci doporučuji k přijetí.

Navrhuji hodnocení v e l m i d o b ř e.

Jan Merta

V Praze květen 2011

PS Omlouvám se, že se nebudu moci osobně účastnit obhajoby diplomové práce a žádám tedy o přečtení posudku.

Zdravím a děkuji.